

“Cada dia busco moments de desert”

“No entra en els meus plans presentar-me a les pròximes municipals”

“Ara hi ha molta gent del poble que s'adona de la importància de tenir un alcalde ben connectat. El que a molts pobles està reconegut, a Sallent va tenir un punt de càstig”

Tot va començar a sisè d'EGB. Em vaig presentar al consell escolar, on hi havia d'haver dos alumnes, imprimint pancartes amb impressora d'agulles. Després a la Universitat vaig descobrir que hi havia gent tan rara com jo. Vaig trobar tot de gent a qui li agradava la política. Vaig entrar a la JNC i pim-pam-pum el 1999 vaig entrar contra tot pronòstic de regidor a l'Ajuntament. Què el va moure a ficar-se en política? Hi ha gent que es va a entrenar a la tarda, altres fan de monitors de bàsquet i altres volen ser els delegats de classe. Quan tens aquesta inquietud, vaig veure que el meu espai era la JNC. A casa eren convergents. El meu pare havia estat de regidor a l'Ajuntament, el meu avi també, el meu besavi havia estat alcalde. Portem quatre generacions implicats en el quefer públic. Quina va ser la seva primera feina? Un dia tornant de classe vaig passar per davant de l'Acadèmia Sol que hi ha a Sabino Arana i vaig veure un paperet que deia que buscaven gent. Vaig entrar i en vaig sortir amb feina de professor de comptabilitat 1 i 2 i fiscal 1 i 2. Després vaig estar un temps a la JNC mateix com a secretari d'organització alliberat, i d'allà vaig estar un any a la secretaria general de Joventut, que no em va agradar gens i vaig marxar. Vaig estar un temps treballant en una assessoria comptable d'artistes, compartia taula amb qui ara és el director del Kursaal de Manresa. I la cuina? M'agradava molt. Vaig tornar a Sallent i vaig muntar un restaurant el 2005 que es deia Parèntesi. Feia de tot, era el cuiner. El primer dia tenia el restaurant ple, tothom allà per ajudar-me, i van començar a demanar els plats i ningú sabia com es feien, me'ls havia inventat jo; aquell dia va ser boig, em vaig tallar la mà i tot. Vaig estar cinc anys cuinant, anant a comprar, netejant..., fins al 2011. Quina és la seva especialitat? Els ous estrellats amb foie. Encara no he trobat cap lloc on els facin igual. La família i els amics de tant en tant encara em demanen que els en faci algun dia, però no queden igual perquè no és el mateix fer quatre o cinc racions que les platerades que fèiem. És a l'Ajuntament, deia, des del 1999. Vaig començar el 1999 de regidor. Fins al 2003 vam governar. Del 2003 al 2007 vam estar a l'oposició. Del 2007 al 2011 vam estar al govern, jo era primer tinent d'alcalde. Del 2011 al 2019 vaig ser alcalde. I del 2019 al 2023 estic a l'oposició. Es presentarà a les pròximes eleccions municipals? No entra en els meus plans. Per quin projecte li agradaria que se'l recordés com a alcalde? Un seria la construcció del teatre; volia que Sallent en tingués un de veritat. El segon seria l'obertura de Sallent al riu, que no vaig poder acabar de completar. I un projecte que es diu Turn on, del qual em sento molt orgullós, per als nois i noies que no estudien ni treballen. Com va viure l'1-O a l'alcaldia? És un moment com a alcalde espectacular d'haver viscut. És quan segurament hi ha hagut una comunió més important de tots els sectors de la població. Fins i tot la gent més contrària a la independència respectava el procés democràtic d'un referèndum. Una gran part de la gent que avui ho critica i criminalitza en aquell moment s'ho mirava amb cert respecte. La immensa majoria de la població veia amb respecte que hi hagués un referèndum. A Sallent no van venir. Estàvem espantats perquè en ser el poble de l'Anna Gabriel, que va venir a votar, quan vàiem que al d'en Junqueras o a la ciutat de Forcadell sí que hi anaven pensàvem ai ai ai... Però ens en vam sortir molt bé, en un clar exemple que quan les coses les fem junts ens en podem sortir i que quan hi ha un horitzó clar i nítid som capaços tots de deixar les etiquetes en un segon pla. Què va passar el 2019? Va passar que contra pronòstic vam perdre les eleccions; no m'ho esperava. Hi ha un alcalde jove que va fer bona feina durant la campanya i ens va aconseguir tombar. Van anar generant molt el discurs que jo no estava al poble, que no m'interessava, que era president de l'ACM, que estava més implicat en la política nacional que no pas en el poble, i una part important d'aquest rum-rum fals va quallar. Ara jo crec que hi ha molta gent del poble que s'adona de la importància de tenir un alcalde ben connectat, que estigui a altres llocs i pugui tenir

relacions en l'àmbit polític. I això que a molts pobles està reconegut o premiat, a Sallent va tenir un punt de càstig. I se'n va anar al Sàhara. L'any 2019, després de perdre les eleccions, jo anava amb un coach per al treball personal, crec que tothom hauria de fer treball personal per conèixer-se millor i sentir les coses. I vaig anar deu dies al desert justament per veure com em sentia a l'hora d'afrontar el futur, saber si volia continuar en política, què volia fer a la meua vida. No hi ha res millor que intentar buidar-te i ficar-te en una situació totalment diferent per veure-ho. Poder estar un dia sencer al mig de les dunes sense fer res, sentir la buidor, sentir-te sol, sentir el pànic de no tenir el telèfon t'ajuda molt a agafar els pesos de la vida, afrontar-la diferent i valorar molt més les coses. Jo des de llavors soc capaç de tenir 35 missatges de WhatsApp diferents sense obrir. Hi ha un moment en què la pressió del dia a dia et supera. Poder parar és molt complicat. El missatge que em van dir en acabar el desert va ser: "Has d'aconseguir en el teu dia a dia trobar moments de desert." I no és fàcil. Els troba? Els busco. Al cotxe, abans d'anar a dormir, al vespre... Intento trobar moments en els quals sentir més que pensar. En política, el problema és que hem fet molt més que no hem sentit. Trobar aquest equilibri va ser el gran aprenentatge del desert. Organitzar JxCat no deu ser fàcil. Organitzar JxCat és un repte titànic. Amb il·lusió i convenciment, t'hi has de tirar de cap. JxCat neix el 2020 en plena pandèmia, tot telemàtic i et trobes amb un desplegament territorial, corrents ideològics, sectorials, organitzacions locals, desplegar tot això a 42 comarques. Després unes eleccions al Parlament, primàries, campanya electoral, negociació per formar govern..., tot això en un any. És molt bèstia. Ens n'hem sortit amb nota. I ara, cap a les municipals.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 12-11-2021, Pàgina 12

-El Punt Avui. Nacional 12-11-2021, Pàgina 12

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/politica/article/17-politica/2056472-cada-dia-busco-moments-de-desert.html>